
Bijlage 2 - Regels voor bepalen van de toegankelijkheid van een opening voor intensieve ventilatie vanuit de buitenomgeving.

VOORWOORD.....	2
1 DEFINITIES.....	2
2 REGELS VOOR DE BEPALING VAN DE TOEGANKELIJKHEID VAN EEN OPENING VOOR INTENSIEVE VENTILATIE VANUIT DE BUITENOMGEVING.....	2
2.1 TOEGANKELIJKHEID VAN OPENINGEN VOOR INTENSIEVE VENTILATIE	2
2.2 HET INBRAAKVLAK	4
2.3 HET BEREIKBAARHEIDSVLAK	5

Voorwoord

Dit document legt de regels vast die moeten nageleefd worden bij het bepalen van de toegankelijkheid van een opening voor intensieve ventilatie vanuit de buitenomgeving in het kader van de EPB-regelgeving.

1 Definities

Aansluitend terrein	Aan een bouwwerk grenzend onbebouwd perceel, openbaar of semi-openbaar toegankelijk gebied.
Afzakafstand	Verticale afstand tussen het laagste punt van het opengaande deel en de daaronder in de woning gelegen (aansluitende) vloer.
Bereikbaarheidsvlak	Vlak van waaruit een volgend bereikbaarheidsvlak of inbraakvlak kan worden bereikt.
Inbraakvlak	Deel van het dak- en geveloppervlak dat, vanaf een bereikbaarheidsvlak, bereikbaar is voor inbrekers.

2 Regels voor de bepaling van de toegankelijkheid van een opening voor intensieve ventilatie vanuit de buitenomgeving

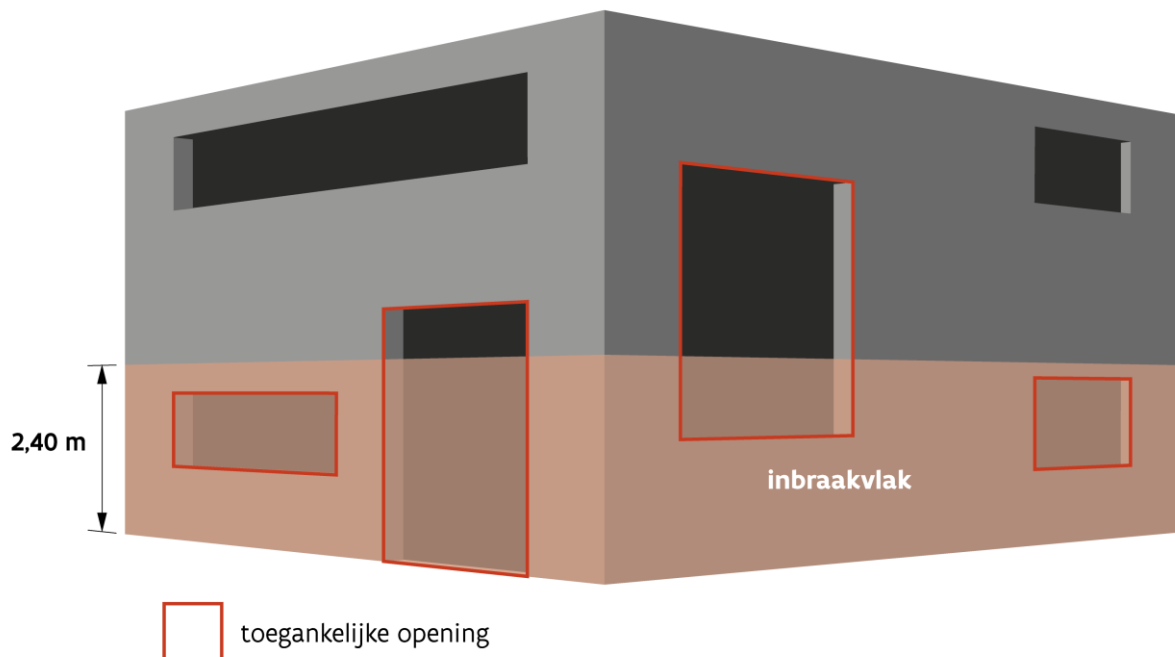
2.1 Toegankelijkheid van openingen voor intensieve ventilatie

Openingen voor intensieve ventilatie zijn toegankelijk vanuit de buitenomgeving indien zij geheel of gedeeltelijk zijn gelegen in de uitwendige scheidingsconstructie van een EPW-eenheid tot een maximale hoogte van 2,4 m vanaf het aansluitende terrein en wateroppervlak. (Figuur 1A)

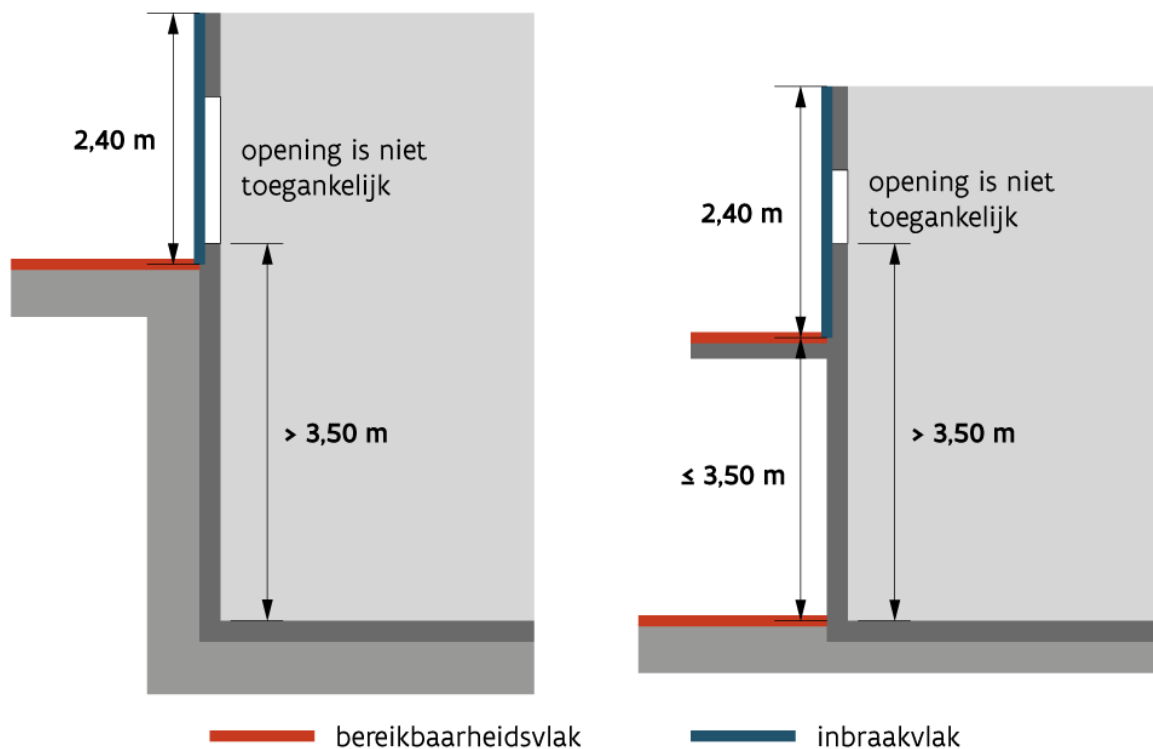
Aanvullend hierop geldt dat openingen voor intensieve ventilatie tevens toegankelijk zijn vanuit de buitenomgeving indien zij geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in een inbraakvlak van de EPW-eenheid.

Openingen voor intensieve ventilatie zijn niet toegankelijk vanuit de buitenomgeving, indien de afzakafstand in de woning groter is dan 3,5 m. (Figuur 1B)

Bijlage 2 - Regels voor bepalen van de toegankelijkheid van een opening voor intensieve ventilatie vanuit de buitenomgeving.

Figuur 1A: openingen zijn toegankelijk als zij geheel of gedeeltelijk gelegen zijn in de uitwendige constructie van de EPW-eenheid tot een maximale hoogte van 2,4 m vanaf het aansluitende terrein en wateroppervlak

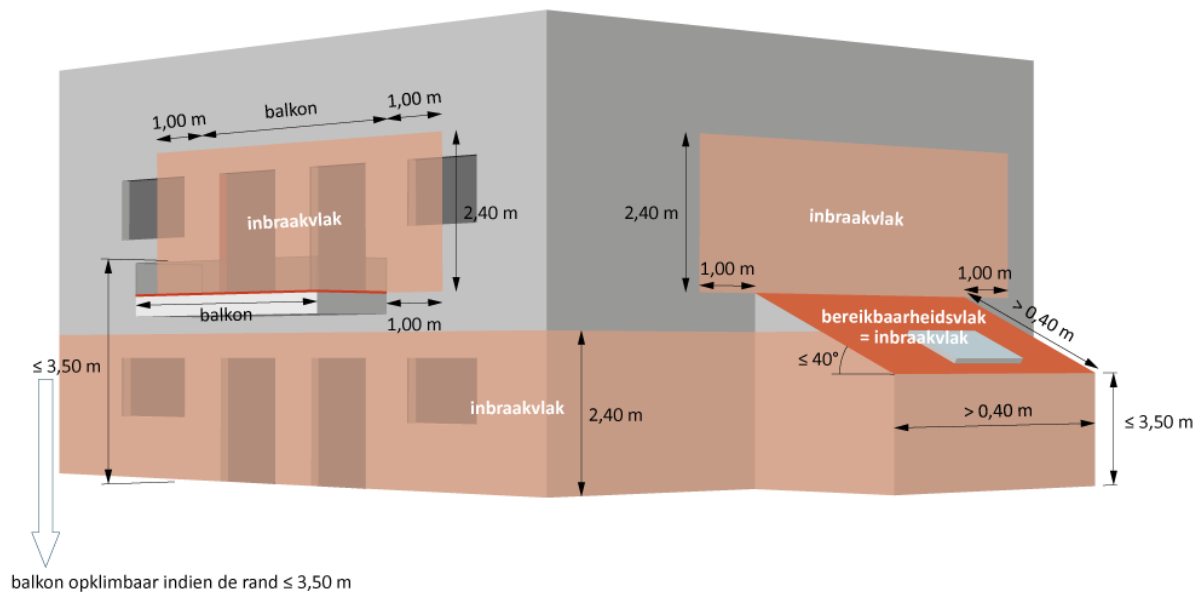
Figuur 1B: openingen zijn niet toegankelijk indien de afstand in de woning groter is dan 3,5 m, ook al ligt de opening in een inbraakvlak.

2.2 Het inbraakvlak

Een inbraakvlak is het deel van het dak- en geveloppervlak dat bereikbaar is voor inbrekers vanaf een bereikbaarheidsvlak.

Het inbraakvlak heeft een breedte gelijk aan de breedte van het bereikbaarheidsvlak met aan weerszijden 1,0 m extra, en een hoogte van 2,4 m ten opzichte van het bereikbaarheidsvlak. (Figuur 2A)

Aanvullend hierop geldt dat een hellend dakoppervlak met een maximale hellingshoek van 40° beschouwd wordt als een inbraakvlak, indien het ook een bereikbaarheidsvlak is (volgens §2.3). In dit geval kan een bereikbaarheidsvlak tegelijk een inbraakvlak zijn. (Figuur 2A)

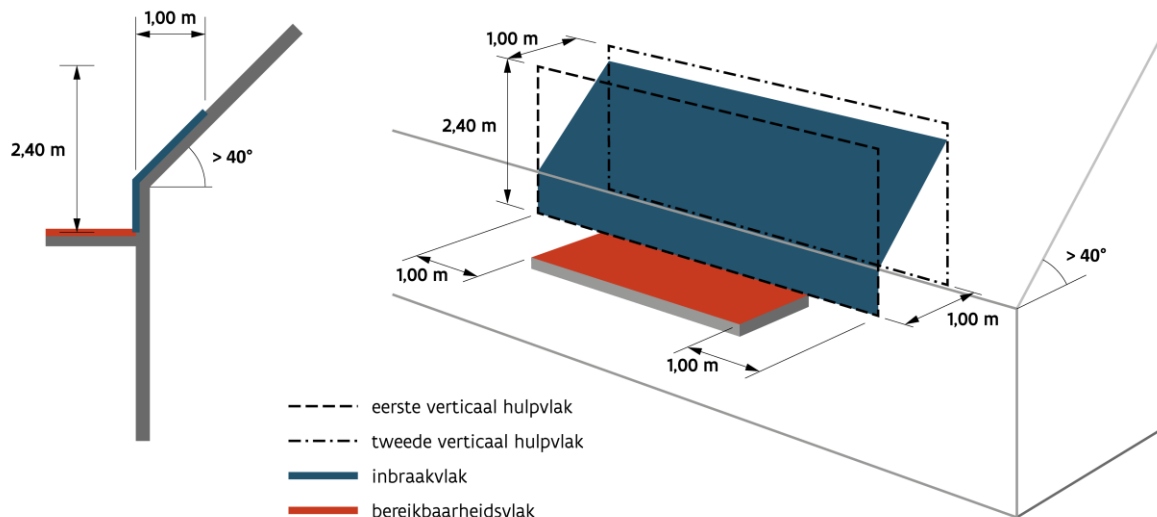

Figuur 2A: voorstelling van mogelijke inbraakvlakken

In afwijking hierop geldt voor het hellend dak- of geveloppervlak, met een hellingshoek groter dan 40° , dat het inbraakvlak bepaald wordt volgens de methode van projectie met behulp van 2 verticale hulpvlakken:

- Eerste verticaal hulpvlak: denkbeeldig vlak met een breedte gelijk aan de breedte van het bereikbaarheidsvlak met aan weerszijden 1,0 m extra en een hoogte van 2,4 m ten opzichte van het bereikbaarheidsvlak. Het eerste hulpvlak staat op de rand van het bereikbaarheidsvlak, welke het dichtst bij het dak- of gevelvlak ligt.
- Tweede verticaal hulpvlak: denkbeeldig, oneindig groot, verticaal vlak op een afstand van 1,0 m vanaf het eerste verticale hulpvlak.

Het inbraakvlak is vervolgens dat deel van de horizontale projectie van het eerste verticale hulpvlak op de uitwendige scheidingsconstructie, dat zich bevindt tussen het bereikbaarheidsvlak en het tweede verticale hulpvlak. (Figuur 2B)

Figuur 2B: methode van projectie met behulp van 2 verticale hulpvlakken

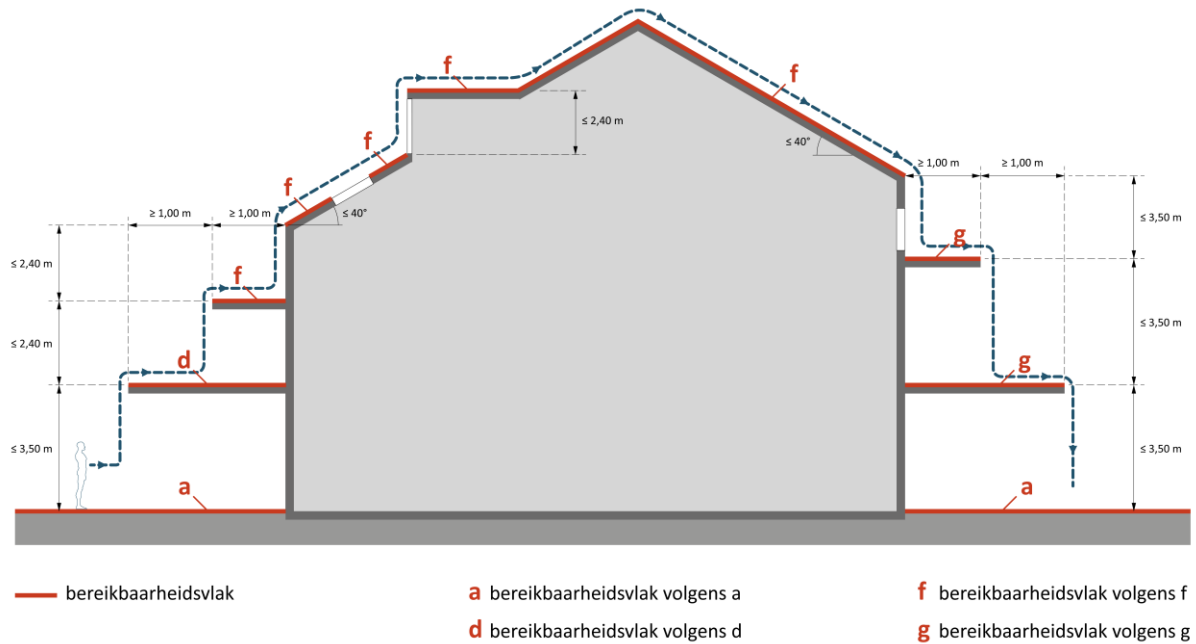
2.3 Het bereikbaarheidsvlak

Een bereikbaarheidsvlak is het vlak van waaruit een volgend bereikbaarheidsvlak of inbraakvlak kan worden bereikt.

Een vlak met een maximale hellingshoek van 40° en de capaciteit om minimaal een gewicht van 50 kg te dragen, is een bereikbaarheidsvlak in volgende gevallen (figuur 3):

- Het vlak is aansluitend terrein en/of aansluitend wateroppervlak;
- Het vlak is een vloer van gemeenschappelijke delen van een woongebouw;
- Het vlak is vanaf het aansluitende terrein toegankelijk via een vaste trap;
- Het vlak heeft een minimale afmeting van $0,4 \times 0,4$ m en het laagste punt ervan ligt maximaal 3,5 m hoger dan het aansluitende terrein en aansluitend wateroppervlak;
- Het vlak heeft een minimale afmeting van $0,4 \times 0,4$ m, het laagste punt ervan ligt maximaal 3,5 m hoger dan de vloer van de gemeenschappelijke delen van een woongebouw en ligt minimaal aan één zijde, minimaal 1,0 m terug ten opzichte van de rand van de eronder gelegen vloer van de gemeenschappelijke circulatieruimte van een woongebouw;
- Het vlak heeft een minimale afmeting van $0,4 \times 0,4$ m, het laagste punt ervan ligt maximaal 2,4 m hoger dan het voorgaande bereikbaarheidsvlak en ligt minimaal aan één zijde, minimaal 1,0 m terug ten opzichte van de rand van het voorgaande bereikbaarheidsvlak;
- Het vlak heeft een minimale afmeting van $1,0 \times 0,4$ m, het laagste punt ervan ligt maximaal 3,5 m lager dan het voorgaande bereikbaarheidsvlak en ligt minimaal aan één zijde, minimaal 1,0 m terug ten opzichte van de rand van het voorgaande bereikbaarheidsvlak.

Bijlage 2 - Regels voor bepalen van de toegankelijkheid van een opening voor intensieve ventilatie vanuit de buitenomgeving.

Figuur 3: voorstelling van mogelijke bereikbaarheidsvlakken

Gezien om te worden gevoegd bij het ministerieel besluit houdende uitvoering van bijlagen V, XVII en XVIII van het besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 21 december 2007 tot vaststelling van de eisen op het vlak van de energieprestatie en het binnenklimaat van gebouwen en houdende uitvoering van het Besluit van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering van 26 januari 2017 tot vaststelling van alle richtlijnen en criteria die nodig zijn voor het berekenen van de energieprestatie van de EPB-eenheden en houdende wijziging van meerdere uitvoeringsbesluiten van de ordonnantie van 2 mei 2013 houdende het Brussels Wetboek van Lucht, Klimaat en Energiebeheersing

Brussel, 18 januari 2019

De Minister van Huisvesting, Levenskwaliteit, Leefmilieu en Energie
Céline FREMAULT